

ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΑΓΓΕΙΟΝ ΕΥΡΕΘΕΝ ΕΣΧΑΤΟΣ

Τὸ ἀπεικονιζόμενον ἀγγεῖον εἶνε τὸ σπουδαιότερον ἀληθῶς ἀγγεῖον τῶν ἐν Ἑλλάδι εύρεθέντων, κόσμημα τοῦ Ἑθνικοῦ ἡμῶν Μουσείου. Εὔρεθη ποδὸς δύο μηνῶν ἐν ἀνασκαφαῖς ἐνεργηθείσαις ὑπὸ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας τῶν Ἀρχαιοτήτων ἐν γηπέδῳ τοῦ κ. Σαρακωμένου κειμένῳ παρὰ τὴν δόδον Πειραιῶς. Εἶνε δὲ ἔργον ἀναμφισβητήτως ἀττικῆς τέχνης τῆς Ν' ἑκατονταετορίδος π. Χ. καὶ ἐν τούτῳ κυρίως συνίσταται ἡ μεγίστη αὐτοῦ σπουδαιότης διὰ τὴν ιστορίαν τῆς ἀγγειοπλαστικῆς. Ἐν τῷ λαιμῷ είκονίζεται, ως καὶ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς γίνεται φανερόν, ὁ Ἡρακλῆς φονεύων τὸν Κένταυρον Νέσσον, ὅστις, ως γνωστόν, εἶχεν ἀπαγάγει τὸν σύζυγον τοῦ ἥρωος Δημάνειραν. Ἐν δὲ τῇ κοιλίᾳ εἰκονίζονται αἱ τρεῖς Γοργόναι, ὅν ἡ μία ἀποκεφαλισμένη· αἷμα δὲ καταρρέει ἐκ τοῦ λαιμοῦ τῆς τελευταίας, εἰς δὲ ὄρυξα σαρκοβόρον δρυεον.

Τὸ Ἀστυ ἐνδιαφερόμενον τὰ μέγιστα ὑπὲρ τοῦ πλούτισμοῦ τῶν ἡμετέρων Ἀρχαιολογικῶν Συλλογῶν μετὰ χαρᾶς ἱκουσε τὴν εὑρεσιν τοῦ πολυτίμου τούτου ἀγγείου καὶ ἔσπευσε νὰ δημοσιεύσῃ εἰκόνα αὐτοῦ.

ΕΙΚΟΝΙΚΑ

Οσον οὖπω τὸ ἀτμόπλοιον, διέπερ θὰ κομίσῃ ἐξ Αἰγύπτου τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, φθάνει εἰς Πειραιά. Εἶναι γνωστόν, δτι ἴστορήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρμενοπούλου καὶ δτι προσονομάζεται ὀδηγήτρια, ως μέλλουσα νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν θύραν τοῦ κεντρικοῦ ταμείου.

¶

Οἱ εὐτυχήσαντες νὰ ἰδωσι ταύτην μᾶς δίδουσι τὴν ἐξῆς περιγραφὴν:

«Εἶναι μεγαλειτέρα τοῦ φυσικοῦ—διότι, ἐὰν ἦτο ἵση, δὲν θὰ εἶχε ούδεμίαν ἀξίαν—ο δὲ Ἀρχηγὸς ιστάμενος ὄρθιος κρατεῖ διὰ τῆς μισῆς χειρός του τὴν «Πρωταν» διὰ δὲ τῆς ἄλλης τοὺς «Θεσμούς» τῆς Λεβαδείας, τὴν «Σαλπιγγά» τῆς Θεσσαλίας καὶ τὸν «Φανόν» τῆς Σύρου. Εἰς τὸ βάθος φαίνονται ὄγδοήκοντα χιλιάδες μαχηταὶ καὶ πέντε χιλιάδες κρανία.»

¶

Τι σημαίνουσιν ὅλα αὐτά;

Σημαίνουσιν δτι ὁ ἴστορούμενος μέγας ἀνὴρ, ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῶν καταπατουμένων θεσμῶν ζητεῖ διὰ τοῦ

φανοῦ ὀπαδούς, ἐὰν δὲ τοὺς εὔρη, θὰ ἡγήσῃ μίαν πρωίαν τῆς πρωθυπουργίας του ἡ σάλπιγξ καὶ τότε ὄγδοήκοντα χιλιάδες μαχητῶν θὰ εὑρεθῶσιν ὑπὸ τὴν κυκνόλευκον, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν πέντε χιλιάδες πάλιν θ' ἀφίσωσι τὰ κρανία τῶν εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Θεσσαλίας ἐκ διαφρόνων ἀσθενειῶν.

¶

Κατακυρικὴ προμηνύεται ἡ παραλαβὴ τῆς εἰκόνος ἐν Πειραιεῖ καὶ ἡ μεταφορὰ αὐτῆς εἰς Ἀθήνας. Δι' Ἑλλειψίν ἄλλων παπάδων θὰ λάβωσι μέρος οἱ κ. κ. Παπα-μιχαλόπουλος καὶ Παπα-γιαννακόπουλος. Καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν θὰ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ κ. Πετρίδου: «Ἄλαλα τὰ χείλη τῶν ἀσεβῶν τῶν μὴ προσκυνούντων τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν» παρακαλουθούντων πάντων τῶν ἄλλων.

¶

Εὔθὺς δέ ἀποδειχθῇ ἡ θαυματουργὸς δύναμις τῆς εἰκόνος, οἱ πιστοὶ θ' ἀφίσωσι τ' ἀφιερώματα. Ο «Ἐθνικὸς δεσμὸς» παρήγγειλεν ἐν κομμένῳ χέρι καὶ ὁ γνωστὸς οἰκονομολόγος τοῦ Βάρη ἐν μικρόν κομφόν χαρτοφυλάκιον ἐξ ἀργιλίου.

¶

Ἐγὼ θ' ἀφιερώσω εἰς τὴν εἰκόνα χρυσῆν κεφαλὴν, τῆς δποίας νομίζω, δτι ἔχει ἀπαραίτητον ἀνάγκην.

¶

Τπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπεφασίσθησαν καὶ αἱ ἡμέραι καθ' οὓς θὰ ἐορτάζηται ἡ μνήμη της. Οὕτω τὴν 7 Ἀπριλίου θὰ ἐορτάζηται ἡ εὑρεσίς καὶ τὴν 4 Ἰανουαρίου ἡ κοίμησις.

¶

Οι πιστεύοντες εἰς τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα πρέπει νὰ νηστεύωσι διαρκῶς.

Ο ΔΟΥΚΟΥΜΗΣ

Μᾶς κοινοποιεῖται πρὸς καταχώρισιν ἡ ἐπομένη ἀπολογία τοῦ τετραπόδου, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος ἐν μιᾷ τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, τὴν δποίαν δημοσιεύομεν ἐκ καθήκοντος

«Κύριε Διευθυντά τοῦ Ἀστεος,»

•Μὲ μεγάλην μου ἀπορίαν ἔμαθα, δτι ἐγένετο καὶ περὶ ἐμοῦ λόγος εἰς τὴν Βουλήν. Τὸ ἥκουσα νὰ τὸ λέγῃ ἐνας κλητήρας, ἐπειδὴ ἐφημερίδας ἔγω δὲν διαβάζω, μολονότι μανθάνω, δτι αὐταὶ γράφονται σήμερον μὲ πολὺν κυνισμόν, ἔξετασσε δὲ καὶ ἔμαθα κατόπιν πόσα ἐνστίσια μου ἔξετόξευσαν οἱ ρήτορες τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Περίεργοι ἔνθρωποι αὐτοὶ! νομίζουν τάχα δτι ὁ Ἑλληνικὸς λαός δὲν εἰζεύρει ὁδογραφίαν καὶ θέλουν μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ τὸν πείσουν, δτι εἰς τὴν Βουλὴν συσκέπτονται περὶ τῶν κυ-

νῶν ; "Η θέλουν ν' ἀποδείξουν. ὅτι ἡ λύσσα μεταδίδεται ἐνίστε καὶ εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος αὐτομάτως, χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ καθόλου τὸ ἴδικόν μας γένος ;

— "Δι' εἶνας τὸ ἀληθὲς εἶνε, κύριε Διευθυντά, ὅτι αὐτοὶ οἱ κύριοι μὲ κατευκοφάντησαν εἰς τὴν Βουλὴν. 'Ἐγὼ εἴμαι φίλος τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας' ἀνήκω εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Α' ἀστυνομικοῦ τμήματος καὶ ἔκτελῶ πιστῶς τὸ καθηκόν μου, εἰμαὶ δὲ ὥφελιμότερος ἐγὼ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ εἰς τὴν πολιτείαν ἀπὸ αὐτοὺς ὅποι φωνάζουν, διότι ἐπὶ τέλους ἐγὼ μὲν συλλαμβάνω τοὺς κακούργους καὶ τοὺς λαποδύτας, ἐνῷ αὐτοὶ τοὺς ἀπολύουν. 'Οργίσθην ἴδιως μὲ κύτῳ ὅποι εἴπαν, ὅτι ἐπιτίθεμαι καὶ τρώγω ἀνθρώπινα κρέατα· πῶς ! μὴ μὲ ἔξελαβων ὡς ἀντιπολετεύμενον καὶ μὲ θεωροῦν τόσον πεινασμένον ; γάριτι θείᾳ τὸ συστίτιον ποτὲ δὲν μοῦ ἔλειψε χάρις εἰς τοὺς χασταπηδες τῆς συνοικίας καὶ χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνω διόλου τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, δπως ἡ εὔγενεία των! "Αν ἐπιτίθεμαι καθόποτε καθ' ὑπόδειξιν τῶν προτίταμένων μου, ἐπιτίθεμαι πάντοτε ἐναντίον τῶν φαυλοδίων καὶ τῶν διεταρασσόντων τὴν κοινὴν ἡσυχίαν. Τί φωνάζει ὁ κ. Λεβίδης ; μὴ τοῦ ρίγθηκε ἐγὼ ποτέ ; ἀλλ' ἀς ἀποπειραθῇ νὰ ἀνατρέψῃ τὰ καθεστώτα μὲ κανένα κούνημα καὶ θὰ ιδῃ ἀπὸ ποῦ θὰ τὸν πιάσω.

— "Παρακαλῶ λοιπὸν τοὺς κυρίους αὐτοὺς νὰ μὴ μ' ἐνοχλοῦν. "Αν ἐποφθαλμιοῦν τὴν θέσιν μου, ἀς καθήσουν ἡσυχοὶ, διότι δὲν θὰ φάγουν αὐτὸν τὸν Λουκούμην· καὶ πάλιν ἀν εἶνε τόσον χρήσιοι καὶ θέλουν μὲ τὰς ραδιουργίας νὰ φάγουν κ'έμε, δπως τόσους ἄλλους, ἀς μὲ φάγουν ἐπὶ τέλους νὰ ἡσυχάσωμεν.

«Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως.
·Λουκούμην·

ΒΟΥΛΗ

ΟΛΙΓΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΙΕΙΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΟΙ ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ

"Αντὶ νὰ ὑπάγω εἰς τὰ νευρόσπαστα τοῦ κ. Χόλδεν ἔχρινα καλὸν νὰ ὑπάγω εἰς τὴν Βουλὴν. Νομίζω, ὅτι πασευρίσκομαι εἰς τὴν «μάχην τοῦ Λεβίδιον» ἡ τὴν ἐπέτειον ἐωρταζόμενη, διότι ὅμιλεῖ ἀκκιζόμενος ὁ φιλομειδῆς ἐξ' Αττικῆς Βουλευτῆς. 'Ισχυρίζεται, ὅτι τὸ ναυτικόν μας κατεστράφη διότι τὸ πλήρωμα ἐνὸς πλοίου μας διαρκῶς ἐναυτία καὶ ἔκαμεν δι, τι κάμνουσιν οἱ τὸ πρώτον ταξειδεύοντες. Εἰς ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου.

— "Στοιχηματίζω ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν φρανθίσκην θὰ είχεν διαβάσει κανένα λόγον σου !

**
— "Ο Πρόεδρος καθήμενος ἐπὶ τοῦ Προεδρείου μοὶ ὑπενθυμίζει τοὺς ρωμαίους Συγκλητικοὺς ὃ δὲ ἐπὶ τοῦ βήματος κ. Πετρίδης . . . τὸν Ράς-Άλλούλαν.

Σιωπή· ἀς ἀκούσωμεν τί λέγει :

— "Καὶ ποίους νόμους, κύριοι; 'Ἐκείνους τοὺς ὅποιους εἰσαγγιγῶν ἐψήφισεν ἡ Βουλὴ.'"

**
— "Εἰς Βουλευτὴς παραπονεῖται κατὰ τοῦ 'Τηταργοῦ τῆς Παιδείας.'

— "Σᾶς παρεκάλεστα ἀπαξ, δις ἵνα διορίσητε ἐναντίον διδάσκαλον, καὶ σεῖς ὑγρὸν ἀγοράσσατε.

**
— "Αὐτὸς ὅστις ὅμιλεῖ τώρα ἔχει φρεσορίταις καὶ μοῦ εἴπον

ὅτι εἶνε 'Αρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Φαίνεται ὅτι δὲν ἔχει μέτρον... οὗτος εἰς τὴν λίμνην του, ἀφοῦ δὲν γνωρίζει τὴν λέξιν· ἀκούσατε :

— Καὶ αὐτό, κύριοι, περιλαμβάνεται ἐν τοῖς γενικοῖς μέτροσι.

**

Μετὰ ταῦτα πολὺ ἐπικαίρως ἔρχεται νὰ συζητῶσι περὶ Βόχας τοῦ δήμου Κορινθίων, ἐγὼ δὲ κηδόμενος τῶν ρωθώνων μου ἀνεγάρητος ἀφῆσας τὸν παρακείμενόν μου βαρελοειδῆ δημοσιογράφον νὰ ἔξεταζῃ ὅπό νγιεινὴν ἐποψίαν τὸν κ. Πρωθυπουργόν . . . ἔχοντα αὐτῷ ἐστραμμένα τὰ νῶτα.

Τοπαγαίος

ΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΑ

Κατὰ καθηκόν, ως συνειθίζουν καὶ αἱ σοβαραὶ συνάδελφοι, ἀναγράφομεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῶν πρώτων τὴν ἀφίξιν τῆς βικείλικῆς οἰκογενείας ἐκ τῆς κατὰ τὸ Αίγατον περιοδείας της. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς του ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔλειπεν ἐκ τῆς πρωτευούσης, ἀλλ' ὁ λαὸς μὴ δυσανασχετῶν διὰ τοῦτο ηὔχηθη αὐτὸν καὶ μακρόθεν, ἐνθυμούμενος ἐπικαίρως τὸν γνωστὸν ἐπωδὸν τοῦ Φεστιβαλούς Vie Parisienne :

Στὴν "Ανδρο, Σύρο, Νάξο, Τήνο, Μή: κι' ἂν πᾶς
"Οθε κι' ἂν πᾶς,
Μᾶς ἀγαπᾶς.

**

"Ἐτερον αὐλικὸν γεγονός, τὸ δόποιον πρέπει ἐπίστης νὰ ἀναγραφῇ ἐκ τῶν πρώτων εἶνε καὶ ὁ προβιβασμὸς τῆς Α. Β. Γ. τοῦ Διαδόχου εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου. Αἱ τόσον ταχεῖται πρόσοδοι τοῦ νεαροῦ ἀξιωματικοῦ καθιστῶσιν ἀπαραίτητον τὴν ἐπιψήφισιν νέου στρατιωτικοῦ ὄργανισμοῦ δημιουργοῦντος σειρὰν βαθμῶν, ἐκτεινομένων καὶ πέραν τοῦ στρατάρχου.

**

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς ἔρχεται καὶ προβαίνουσι κατὰ τὸ φαινόμενον τακτικῶς. Εἰσήχθη μάλιστα καὶ μία περίεργος καινοτομία εἰς τὸ Βουλευτήριον, μεταβληθεῖσης μιᾶς τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἀναγνωστηρίου εἰς ἐστιατόριον, τὸ δόποιον εἶνε φανερὸν σημεῖον, ὅτι οἱ κύριοι βουλευταὶ ἐπανέλαβον τὰς ἐργασίας των μὲ δραξίν.

**

Καὶ ἐπειδὴ τινες ἐσκανδαλίσθησαν διὰ τὸν ἀνωτέρω νεωτερισμόν, παρατηροῦμεν αὐτοῖς, ὅτι ἔχουν ἀδίκον, διότι ἐπὶ τέλους εἶνε προτιμότερον οἱ κύριοι βουλευταὶ νὰ τρώγουν μέσα εἰς τὸ Βουλευτήριον . . . παρὰ νὰ τρώγωνται.

**

Εἶνε ἀληθές, ὅτι εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων συνεδριάσεων ἡγέρθη ἀπειλητικός σκόπελος, ἡ Ναξία σμύρις, ἀπειλοῦσα νὰ σταματήσῃ πᾶσαν ἐργασίαν. 'Αλλ' εύτυχως ἡ φρόντισις συνδιήλλωσεν ἐγκαίρως τὰ πράγματα καὶ ἐπῆλθε συμβιβασμός, διότι ὅλοι οἱ ἀτίθασσοι τὰ ἔχρεισθησαν, ἐπειδή, ως φείνεται, κάτι τέσμυρισθησαν . . . Πιθανῶς τὴν διάλυσιν.

**

Τώρα τίς οπειχώρησεν; αὐτὸς εἶνε τὸ ζήτημα. 'Ο Πρωθυπουργὸς εἶνε γνωστόν, ὅτι εἶνε ἀκαμπτος, ὁ Ἡγέτης τῆς